

8 Martie

Val

De ziua ta femeie, de ești mamă sau fiică,
Ori metamorfozată în soacră mare, mică,
Doresc la fiecare un cer fără de nori,
Lângă acela care v-aduce astăzi flori,

Și mulți ani, fericire, căci fără voi n-am ști
Ce-i patima-n iubire, sau ce-i a pătimi,
Ce simte un bărbat, călcându-i neuronii
În fiecare zi, mai des ca pantalonii,

Cum flacăra-i dogoare și cât de exaltată
E inima ce-i sare când soacra se arată,
Și sângele-i cum fierbe umplându-se de ape
De-a voastră gură dulce când caută să scape;

Că, cine-n lume oare, când nu face prezentă,
Îl cată-n disperare la morgă sau urgență(!)
Ca-n zori, fără de ghete, palton sau fără bască,
S-apară cu buchete de Panciu sau Fetească(!)

Și cin' l-ar mai păzi, de n-ați fi voi de strajă,
Să cadă-n noapte, zi, la altele în mreajă,
Sau cin' l-ar îmbrăca, frumos, la patru ace,
Când el e programat doar ca să se dezbrace(!)

Căci de-aia lui, săracul, scurtat și de o coastă,
I-a dat Domnul, cu sacul, noroc de o nevastă,
Făcută să apară, în prag, de soare plină,
Chiar și când plouă-afară, în ziua de chenzină,

Iar seara, la culcare, ca-n clipa cea dintâi,
Să-l scoată, iubitoare, un ceas de sub călcâi,
Și-n gingașe cuvinte, în toi când e amorul,
Să dea, i-aduce-aminte, în zori cu-aspiratorul,

Prin piață-apoi o tură, că lista-i pe hârtie,
Și-n drum, pe scurtătură, și pe la florărie....
Da' nu cumva să uite, să ia niște Cotnar',
Ca astăzi, cu băieții, să-nchine un pahar,

Fi'nd ziua când femeia, să nu m-audă-a mea(!)
Săraca,-i amintește că are-o zi și ea,
Căci el confuz, firește, cum e de obicei,

Ar crede, cum se vede, că toate-s ale ei!

Valeriu Cercel